

РЕШЕНИЕ

Номер 524

06.11.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Велико Търново

XV състав

На 03.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: ДИМИТЪР КРЪСТЕВ

Секретар: СТЕФКА С. ИЛИЕВА

като разглежда докладваното от ДИМИТЪР КРЪСТЕВ Административно наказателно дело № 20204110201411 по описа за 2020 година

Производство по [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Обжалвано е Наказателно постановление №2020-1739-02-0873/24.08.2020 г. на ВПД Началник РУ В.Търново при ОД МВР В.Търново, с което на Г. Ф. А. , ЕГН:*****, гр.В.Търново, ул..., на основание [чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/](#) и [чл. 53 от ЗАНН](#), за нарушение на [чл. 6 от ЗБЛД](#) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева. Твърди се, че НП е незаконосъобразно, тъй като не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не е посочено какви документи за самоличност са поискани и не са представени, което ограничава правото на защита. Алтернативно счита, че глобата следва да бъде определена към минимума по закон.

Жалбоподателят, редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна се представлява от наказващия орган. Счита НП за законосъобразно и правилно.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок (от л. 5 – гръб, се установява, че НП е връчено на 03.09.2020 г., а жалбата е депозирана на 10.03.2020 г., което е видно от п.кл.), от лице имащо право на жалба и против акт подлежащ на съдебен контрол по реда на ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна по следните съображения:

На 10.08.2020г., около 21.35 часа, в гр.в.Търново, ул."Крайбрежна" , служителите на МВР Л.Л. и Д.Х. при извършване на полицейска проверка на водач на лек автомобил установили, че след спирането му и поискване на документ за самоличност, то същия не им представил такъв. В автомобила имало друго лице, което се легитимира по надлежния ред. След извършена справка чрез дежурния по управление и по данни на водача е установена неговата самоличност. Поради непредставянето на документ за самоличност полицейските служители съставили АУАН за нарушение на чл. 6 от Закона за българските документи за самоличност, тъй като лицето не предоставило документ за самоличност при поискване от орган на реда. АУАН е подписан от нарушителя в момента на съставянето му, като същият не вписал възражение в него.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното НП, с което на основание [чл. 80, т. 5 от ЗБЛД](#) и [чл. 53 от ЗАНН](#), за нарушение на [чл. 6 от ЗБЛД](#), на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели Л. и Х., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на [чл. 283 НПК](#). Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи.

При съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. От АУАН и от НП може еднозначно да се установи за какво именно е наказан нарушителят, кога е извършено нарушението, къде и при какви обстоятелства. Съдът намира, че макар описанието на нарушението да е лаконично, то същото е достатъчно ясно и точно, и същевременно обхваща всички обективни признаци от състава. Ето защо, правото на защита на наказания субект не е нарушено, поради което възражението в тази насока е неоснователно.

Съгласно [чл. 6 от ЗБЛД](#), гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. В случаите, когато някой не представи документ за самоличност при поискване от компетентните длъжностни лица, санкционната норма на [чл. 80, т. 5 ЗБЛД](#) предвижда наказание "глоба" в размер от 50 до 300 лева.

С поведението си жалбоподателят е осъществил нарушение на [чл. 6 ЗБЛД](#), тъй като на процесните дата и място, при поискване от страна на полицаи, не е представил документ за самоличност.

Нарушението е установено безспорно от обективна страна от показанията на двамата полицейски служители, които не се оборват от останалите събрани по делото доказателства.

Действително в [чл. 6 ЗБЛД](#) не е посочено по какъв начин следва да стане удостоверяването на самоличността, но от своя страна в разпоредбата на [чл. 3, ал. 1](#) и [ал. 2 от ЗБЛД](#) е посочено, че "документите за самоличност удостоверяват самоличността, а при необходимост - и гражданството, чрез съдържащите се в тях данни", както и че "самоличността на българските граждани може да се удостоверява със заместващи документи или с други документи по реда и в случаите, определени със закон". Систематичното тълкуване на цитираните разпоредби сочи, че законодателят е въвел задължение за гражданите да удостоверяват своята самоличност пред компетентните длъжностни лица чрез документи за самоличност, респ. чрез други документи- заместващи или документи изрично посочени в закон за тази цел. В този смисъл в НП не е необходимо да се изброява изчерпателно видовете документи, чрез които лицето може да установи самоличността си.

Това дали и как в случая е била установена самоличността на жалбоподателя е ирелевантно, тъй като от обективна страна деянието е съставомерно, когато лицето не представи документ за самоличност пред компетентен орган, независимо дали е било възможно или не установяване на самоличността на лицето по друг някакъв начин.

Обстоятелството че законът - разпоредбата на [чл. 70, ал. 2 ЗМВР](#) дава възможност на полицейските органи за установяване самоличността на гражданите по сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни, не води до отпадане на задължението на гражданите да носят винаги със себе си и да представят при поискване на компетентните органи своите документи за самоличност, чрез които да удостоверят самоличността си. Това, че в случая е била установена самоличността на жалбоподателя по друг начин не води до отпадане на неговата административно-наказателна отговорност, доколкото същата е предвидена не само когато не може да бъде установена самоличността на лицето, а за всички случаи при които лицето не може да удостовери пред компетентния орган своята самоличност чрез документ за това.

За нарушаването на [чл. 6 от ЗБЛД](#) е предвидено да се налага наказание на виновните лица по силата на [чл. 80, т. 5 от ЗБЛД](#), който гласи, че "Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица".

В конкретния случай е наложено наказание в максимален размер. В НП е посочено, че при определяне на наказанието е съобразен чл.27ал.2 от ЗАНН. Липсва обаче всякаква конкретизация и посочване на обстоятелствата, които са довели до мотивиране на

наказващия орган да определи глоба в максимален размер. По същество липсва индивидуализация на наказанието. Представено е в съдебно заседание друго НП №2020-1739-02-0573/16.06.2020год., влязло в сила 29.06.2020год., срещу А. за подобно нарушение, но същото не е приложено към преписката и не е коментирано в мотивната част на НП. В чл.27 ал.2 от ЗАНН са определени принципните положения относно индивидуализацията на наказанието. Това са тежестта на нарушението, подбудите, останалите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и имотното състояние на нарушителя. Самото нарушение е извършено от нарушителя без конкретни подбуди, а е свързано с незачитане на въведените от закона общи задължения на гражданите. Не е съобразено имотното състояние на нарушителя и липсват данни за същото в административнонаказателната преписка. Не следва да се поощрява налагане на санкции в максималния размер, предвиден в закона при такива ситуации с оглед фискални съображения или други причини. Тежестта на доказване обаче е в наказващия орган и предвид липсата на доказателства в тази насока, санкционните разпоредби следва да се тълкуват в полза на дееца. Ето защо, съдът счита, че НП следва да бъде изменено в частта за наложената санкция, като глобата бъде намалена и определена такава в минимален размер от 50 лева.

Процесният случай не може да се квалифицира като маловажен по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), тъй като нарушението е с типичната обществена опасност за своя вид и с нищо не може да се отличи като такова с по-ниска обществена опасност или вредни последици от нарушенията от този вид.

При горните изводи, съдът намира, че наказателното постановление следва да сеиземни досежно размера на глобата.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

Изменя Наказателно постановление №2020-1739-02-0873/24.08.2020 г. на ВПД Началник РУ В.Търново при ОД МВР В.Търново, с което на Г. Ф. А. , ЕГН:*****, гр.В.Търново, ул..., на основание чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ и чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 6 от ЗБЛД е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300/триста/ лева, като за същото нарушение и на същото основание налага глоба в размер на 50 /петдесет// лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд В.Търново в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____